

Si Anansi at ang Duong Anansi og visdomen

Si Anansi at ang Duong / Anansi og

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

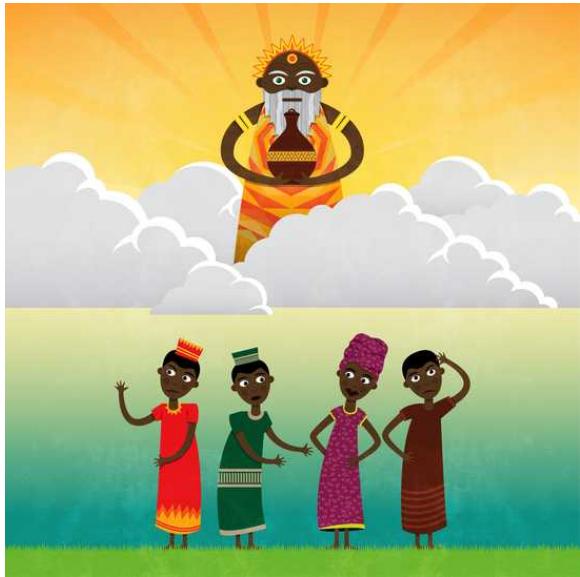

Si Anansi at ang Duong / Anansi og
Anansi og visdomen
Illustrert av: Wihean de Jager
Overrett av: Arlene Avila (tl), Espen Stranger-
johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreført midt av
Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Noong unang panahon, walang alam ang mga tao. Hindi sila marunong magtanim, humabi at gumawa ng kasangkapan. Lahat ng karunungan ay tinago ng diyos na si Nyame sa isang palayok sa langit.

...

For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gjøymde den i ei leirkrukke.

Nabasag ang palayok at kumalat ang mga piraso sa lupa. Kumalat din ang karunungan at nabigyan ang lahat. Ganito nalaman ng tao kung paano magsaka ng bukid, humabi ng tela, gumawa ng kasangkapan at marami pang ibang bagay na alam ng tao ngayon.

...

Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

Ein dag bestemte Nyame seg for å gjø krukka med visdom til Anansi. Kvar gong Anansi såg i krukka lærde han noko nytt. Det var spennende!

...

I sang araw, naisipan ni Nyame na ibigay ang playok ng karunungan kay Anansi. Twining tumitingin si Anansi sa tuwa si Anansi.

Anansi var så sinna at han kasta krukka ned fra treet. Visdomen, men no var sonen min lurraré enn meg!“ Og tenkte: ”Det var jo eg som skulle ha all denne snart var han oppet av treet. Men så stussa han

...

Nang marating niya ang tuktok ng puno, bigila siyang natigilan. ”Alam ko adaptat lahat pero baktit mas matalino pa sa akin ang anak ko?“ Nagalit si Anansi kaya hinagis niya ang playok bababa.

Dahil madamot si Anansi, naisip niya, "Itatago ko ang palayok sa tuktok ng mataas na puno para sa akin lang ang lahat ng kaalaman!" Tinali niya ang palayok sa kanyang tiyan at nagsimulang umakyat sa puno. Pero nahirapan siya dahil tumatama ang palayok sa kanyang tuhod.

...

Grådige Anansi tenkte: "Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!" Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

Nakatingin lang pala sa kanya ang kanyang batang anak sa baba ng puno. "Mas maganda po siguro kung nakatali sa likod ang palayok," sabi nito. Tinali ni Anansi ang palayok sa kanyang likod at madali nga siyang nakaakyat.

...

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. "Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?" sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.